

ارائه متدولوژی مدیریت و بکارگیری روشهای آرامسازی در معابر شهری

مرتضی خشایی پور، کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل، دانشگاه علم و صنعت، معاونت مطالعات
سازمان حمل و نقل و ترافیک تهران

مهری بهرامی موبینی، کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل، دانشگاه علم و صنعت¹

bahrami-me@tehran.iri¹

چکیده

گسترش شهرها و افزایش تعداد سفرهای درون شهری باعث بالا رفتن میزان تردد عابرین پیاده در سطح شهرها گردیده است، بطوریکه عابرین پیاده بیشترین سهم را در تردهای شهری تشکیل داده اند، ولی باین حال کمتر مورد توجه مسئولین و سیاست‌گذاران شهری قرار گرفته اند. به عبارت دیگر در بینش تصمیم‌گیران شهری، تاکنون فضای خیابان عمدتاً به سواره رو و پارکینگ اختصاص یافته است. به هر روی هدف از انجام این مطالعه ارائه سیاستها و راهکارهای اجرایی در زمینه آرام سازی ترافیکی معابر و افزایش ایمنی عابرین پیاده می باشد.

در روش های مربوط به آرام سازی با ایجاد تغییرات و تمهیداتی فیزیکی و یا غیر فیزیکی (استفاده از علائم دیداری و شنیداری) در سطح معابر، شرایط برای آسایش و ایمنی بیشتر عابرین پیاده فراهم می‌گردد. ذکر این نکته نیز ضروری است که همگام با افزایش ایمنی عابرین پیاده، رانندگان وسایل نقلیه نیز با شرایط ایمن تری به حرکت خود ادامه خواهند داد.

در این مقاله با بررسی مشکلات موجود در زمینه آرام سازی و همچنین اخذ نظرات مهندسين ترافیک در مناطق مختلف شهرداری، مشکلات و نواقص موجود در زمینه ایمنی معابر، شناسایی شده و بمنظور حل این مشکلات راهکارهای آرام سازی متناسب با شرایط فیزیکی و ترافیکی معابر در دو سطح پیشنهاد گردیده است.

کلید واژه : آرامسازی، روشهای ایمن سازی ترافیک، اصلاح هندسی معابر